

VÁLASZÚTON

Az immáron 15. évfolyam lezárása alkalom a számvetésre, a megfogalmazott szándékok megvalósításának, a kitűzött célok elérésének az értékelésére. Ez utóbbi azonban nem ránk, hanem elsősorban az Olvasóra tartozik.

Amikor 1999 őszén útjára indítottuk ezt a folyóiratot, több körülménnyel is szembesülnünk kellett. Először is azzal, hogy Gömörnek, ennek a magyarságunk szempontjából is nagy múltú régióknak (szintúgy a vele egysorsú szomszédos régióknak) nem volt egy értékeket feltáró és továbbadó lapja. Így született meg a *Gömörország*.

„*Gömörország egy Hely, amely – konkrétságával – a Kozmoszhoz köt bennünket, s szembeszegezhető a globalizáció lélektelen trendjeivel ...*” – írta lapunk első számának bevezetőjében Tózsér Árpád, folyóiratunk fővédnöke.

Ugyanott, a Szászi Zoltánnal közösen jegyzett útravalóban így fogalmaztam meg szándékainkat:

„*Lapunk témaköreinek határait az átfogóan értelmezett regionalisztika cövekeli ki. Ebben éppúgy helye van a klasszikus értelemben vett honismeretnek, mint a társadalmi-művelődési közéletnek, illetve a művészeteknek. [...] Az öröm és gyász örök egységében, mindenkoron a valóság talaján állva, a tudományos hitelesség mércéjével, a művészet érzékenységeivel szeretnénk láttatni ennek a régióknak a múltját, jelenét – és remélt jövőjét. Nem titkolt célunk annak hangsúlyozása, hogy magyarnak lenni nem hátrány. A magyarság presztízse nő! Mi egy egységesülő és emelkedő nemzet tagjaként, más nyelvű embertársainkat megbecsülve kívánunk az új évezredbe lépni. Ennek részeként reméljük, hogy szülőföldünk az egységesülő Európa keretei között továbbra is hazánk marad(hat).*”

A folyóirat hasábjain egyaránt helyet kaptak tudományos igényű tanulmányok és közlemények, művészeti és irodalmi alkotások, azok elemzése, beszámolók, emlékezések és méltatások, valamint közéleti tárgyu közlések, vitairatok is.

Wass Albert szavait idézem az *Üzenet haza* c. versből:

„...jönnek majd újra boldog építők,
és kiássák a fundamentumot,
s az erkölcs ősi, hófehér kövére
emelnek falat, tetőt, templomot...”

Építeni szerettünk volna, önismeretünk elmélyítésével olyan alapokat lerakni, amelyre jövő építhető.

A folyóirat ugyan igyekezett nyitott maradni a különböző szellemi irányzatok, felfogások iránt, de nem tagadjuk, hogy alapjában a konzervatív-keresztyén felfogást és értékrendet vallotta és vallja magáénak. Profilját tekintve sajátos, egyedi szint jelent a felvidéki magyar lapkiadás palettáján.

Számos laptársunktól eltérően nem állt (s máig sem áll) mögöttünk viszonylagos biztonságot jelentő, országos intézmény, szervezet, városi, megyei önkormányzat, nincs professzionális kiadói háttérünk. A folyóiratot a kezdetektől gyakorlatilag egyetlen ember irányításával egy maroknyi közösség elkötelezettsége teremti meg. Ebbe beleértendő az anyagiak pályázati úton való előteremtése, a szerkesztés a maga átfogó voltában, a terjesztés, s a mindezzel összefüggő adminisztráció is.

Az elmúlt 15 év alatt, úgy formailag, mint tartalmilag sok változáson ment át a *Gömörország*. Szerzőinek a számát sem tudom, noha nyilvánvalóan van egy „törzsgárda”, amely évtizedek óta elkötelezett szűkebb hazája iránt.

A kiadó és a szerkesztők végezték a szolgálatot, amit felkínáltak, illetve vállaltak, ám az, hogy a lap megjelenhet(ett), Olvasóinknak, s támogatóinknak köszönhető.

Mindezt azért mondtam el, mert úgy érezzük, hogy válaszúthoz érkeztünk.

A középkori kódexírók példájától nehéz szabadulni. Nem tudom, mit érezhettek, amikor híret vették, hogy egy Guttenberg nevű férfiú „feltalálta” a könyvnyomtatást. Azt viszont tudom, hogy a világháló léte miatt hasonló érzésünk lehet. A jövő évtől folyóiratunk a világhálón is elérhető lesz. A világháló előnye, hogy lehetővé teszi a bármily messze élők számára is folyóiratunk elérhetőségét. Igaz, az egyes lapszámok csak némi késéssel lesznek majd olvashatók a www.gomorország.c.honlapon. Ugyanakkor a lap továbbra is megjelenik nyomtatott formában is, bár számolunk a példányszám fokozatos csökkenésével.

Végezetre, ismét csak visszatérnék a zászlóbontáshoz.

„*Köszönet az Olvasónak, aki vette a lapot, s köszönet a sajtónak, amely igen barátságosan fogadta kezdeményezésünket. Végül köszönet azoknak, akik írást adtak a lapnak, akik a nevüket és munkájukat adták/adják hozzá.*”

Adjon a Teremtő számunkra még sok-sok tartalmas Gömörországot!

Eros bizodalommal köszöntjük az Olvasót.”

A „boldog építők” nevében is:

